

телско д-во“, „Юнашко д-во“, „Театраленъ Комитетъ“ отъ любители граждани и гражданки за прѣдставления въ ново-построения тукъ театръ (1837 г.) „Ловджийско дружество“ и т. н. „Работническото читалище“ въ града, основано при съучастието на мѣстни учители и ученици — социаль-демократи, датира собствено отъ 1895 г. Прѣзъ сжщата година е билъ основанъ „Граждански клубъ“, но скоро заглъхналь.

Въ свръзка съ общественитѣ начинания на сливенци длъжни сме да споменемъ за внушителното шествие, извършено отъ тѣхъ на 2 мартъ 1861 г. по поводъ низвержението на българскитѣ владци отъ гръцката патриархия (вжъ стр. 452) Въ тоя день, сливенскитѣ граждани, учители, свещеници и ученици, съ запалени свѣщи въ рждѣ, тържестванно се отдѣлили отъ фенерското духовенство и го проклинатъ „като нечестиво вече поради дѣлата си“.

Така сжщо длъжни сме да отбѣлжимъ, поради тѣхната голѣма важность, двѣ отъ прошенията, които сж били подадени отъ сливенци до Високата Порта. Въ едното отъ тия прошения, съ дата 1 юлий 1860 г., отправено до Великия Везиръ, сливенци молятъ „честното правителство“ да признае „българската иерархия“ и „съ голѣма скърбъ виждатъ, че търговията, земледѣлието и скотовѣдството се спжватъ отъ убийствата, обиритѣ и другитѣ насилия“, които мѣстнитѣ власти не били въ състояние да прѣмахнатъ. Цариградския в-къ „България“, дѣто е печатанъ тоя документъ, казва, че най-забѣлжителното отъ прошенията, които сж се подавали на Великия Везиръ, е безъ съмнѣние това на българитѣ отъ Сливенъ. — Другото прошение, съ дата 3 януарий 1876 г., съ което сливенци сж искали прѣмахването на военния данкъ (*беделея*), приимането на българии на военна служба и признаването, на българския езикъ за официяленъ наравно съ турския, — е безспорно най-забѣлжителното отъ всички прошения, които сж били подавани на Високата Порта.

Едно отъ най-важнитѣ въ ново врѣме начинания на сливенци, внѣ отъ града си, е основаната въ София „Сливенска Дружба.“ Врѣдѣ нея е възникнала идеята за написване „Историята на Сливенъ“, та нужно е да се каже за нея нѣщо повече.

Софийската „Сливенска Дружба“ и Комитетътъ „Историята на гр. Сливенъ“.

Къмъ края на 1900 г. трима младежи отъ живущитѣ въ София Сливенци, а именно: *Дръ Петъръ Козаровъ*, архитектъ *Георги Козаровъ* и *Георги Ноновъ*, съученици отъ Сливенската гимназия, бесѣдвали помежду си за миналото, за споменитѣ, които сж ги свѣрзвали и за милитѣ тѣмъ сливен-